Lieta Nr.2958700005772

Lietvedības Nr.1A/25/170

Rīgas pilsētas tiesa

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2025.gada 12.decembrī

Tiesa šādā sastāvā : tiesnese K.Maike

izskatīja rakstveida procesā /Persona A/ sūdzību par Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa vecākās inspektores 2025.gada 26.maija lēmumu Nr.29587000057725-2.

Aprakstošā daļa

[1] 2025.gada 2.maijāRopažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa inspektors L.Kuzņecovs sastādīja lēmumu Nr.29587000057725-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu. Ar minēto lēmumu par pie atbildības saucamo personu atzīts /Persona A/un viņam piemērots naudas sods 400 naudas soda vienības jeb EUR 2000 apmērā un atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz astoņpadsmit mēnešiem.Lēmumā norādīts, ka 2025.gada 1.maijā, plkst.20:31, Ropažu novadā, Tumšupē, ceļa zīmes Nr.519 darbības zonā, /Persona A/ vadīja motociklu HONDA, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, kuram virsū bija uzlikts Somijas republikas reģistrācijas numurs /numurs/, pa autoceļu Garkalne-Alauksts 16.km no autoceļa V75 puses apdzīvotas vietas Podkājas virzienā ar ātrumu 130 km/h pie atļauta 50 km/h. Minimālais iespējamais fiksētais braukšanas ātrums 126 km/h. Ātrums pārsniegts par 76 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci SM21 NR.0046DA3. Tādejādi netika ievērotas Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktā noteiktās prasības, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 55.panta divdesmit sestajā^{1} daļā.

Ar Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa vecākās inspektores 2025.gada 26.maija lēmumu Nr.29587000057725-2 amatpersonas lēmums Nr.29587000057725-1 atstāts negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidīta.

[2] 2025.gada 4.jūnijā tiesā saņemta/Persona A/ sūdzība, par iepriekš minēto Stopiņu-Ropažu iecirkņa vecākās inspektores 2025.gada 26.maija lēmumu Nr.29587000057725-2, kurā norādīts, ka lēmumu pārsūdz pilnā apmērā. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Iestāde neobjektīvi noskaidrojusi visus lietas apstākļus, neobjektīvi novērtējusi lietā esošos pierādījumus, kā rezultātā pieņēmusi nelikumīgu un netaisnīgu lēmumu daļā par sodu, uzliekot sūdzības iesniedzējam nepamatoti bargu administratīvo sodu. Norāda, ka lēmumā netika vērtēti atbildību mīkstinoši apstākļi, kas ietekmē sodu. Tāpat norāda, ka Iestāde nepamatoti atteikusies vērtēt sūdzības iesniedzēja mantisko stāvokli, norādot, ka nav iespējas objektīvi izvērtēt /Persona A/ mantisko stāvokli, jo sūdzībā sniegtas ziņas kalpo par pierādījumu tikai viņa izdevumiem bez salīdzinājuma ar ienākumiem. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka sūdzības izskatīšanas laikā Iestādei bija iespēja pieprasīt nepieciešamas ziņas, lai objektīvi izskatīt sūdzības iesniedzēja sūdzību. Ņemot vērā iepriekš minēto, sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu – Ropažu iecirkņa vecākās inspektores

K.Vasjukovas 2025.gada 26.maija lēmumu Nr.29587000057725-2 un samazināt sūdzības iesniedzējam uzlikto sodu.

[3] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.panta noteikumiem 2025.gada 11.jūnijā Ropažu novada pašvaldības policijai un /Persona A/ nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu, izskaidrojot Administratīvās atbildības likuma 198.panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2025.gada 21.novembrim, vienlaikus paziņots, ka lietas izskatīšana paredzēta rakstveida procesā 2025.gada 12.decembrī.

[4] 2025.gada 19.novembrī tiesā saņemti Ropažu novada pašvaldības policijas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka neskatoties uz to, ka sūdzības iesniedzējs atzīst savu vainu un nožēlo izdarīto, ir jāņem vērā, ka izdarītā administratīvā pārkāpumā ir vainu pastiprinošie apstākļi – prettiesiskā rīcība turpināta, neraugoties uz amatpersonas prasību to izbeigt; pārkāpums izdarīts alkoholisko dzērienu ietekmē. Sūdzības iesniedzējs nav sniedzis informāciju par Administratīvās atbildības likuma 20.panta pirmās daļas 3.punktā minētajiem apstākļiem, kādēļ pārkāpums izdarīts stipra psihiska uzbudinājuma ietekmē vai arī smagu personisku vai ģimenes apstākļu dēļ, lai spētu izvērtēt to kā vainu mīkstinošu apstākli. Lietā ir fiksēts, ka sūdzības iesniedzējs būtiski pārsniedz atļauto braukšanas ātrumu un apdraudēja savu un citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību.

[4.1] Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka Iestāde varēja pieprasīt papildus informāciju par viņa mantisko stāvokli, Iestāde paskaidro, ka tai nav pamata pieprasīt ziņas par personas mantisko stāvokli, ja šādas ziņas nav nepieciešamas, lai noteiktu, vai administratīvais pārkāpums ir noticis. Šādas darbības būtu nesamērīga iejaukšanās personas privātajā dzīvē, kā arī nepamatota personas datu apstrāde.

[4.2] Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka Iestāde, raksturojot izdarīto administratīvo pārkāpumu, to klasificējusi kā smagu pārkāpumu, neskatoties uz to, ka likums šādu klasifikāciju neparedz, Iestāde paskaidro, ka skaņā ar Administratīvās atbildības likumu Latvijas administratīvajās tiesībās netiek tieši lietoti termini “viegls” vai “smags” pārkāpums, taču praksē šie apzīmējumi tiek izmantoti, raksturojot pārkāpuma būtību. Par smagu pārkāpumu parasti tiek uzskatīts tāds pārkāpums, par kuru likumdevējs ir paredzējis stingrāku sankciju (augstāku sodu) un papildsodu, kā arī tiek vērtēts izdarītā pārkāpuma radītais apdraudējums un bīstamība. Savukārt attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka likums neparedz personas sodīšanu no lietderīguma principa, Iestāde norāda, ka sods piemērots nevis lietderīguma dēļ, bet, lai nodrošinātu likuma mērķi – sabiedrisko kārtību un ceļu satiksmes drošību.

[5] Līdz Rīgas pilsētas tiesas tiesneses 2025.gada 11.jūnija lēmumā noteiktajam termiņam - 2025.gada 21.novembrim, ne arī līdz lietas izskatīšanai, noraidījums tiesnesei nav pieteikts, lūgumi nav iesniegti, sūdzības iesniedzēja papildus paskaidrojumi nav saņemti.

Sūdzības iesniedzējs nav lūdzis lietu izskatīt mutvārdu procesā. Tiesa nesaskata nepieciešamību lietu izskatīt mutvārdu procesā pēc savas iniciatīvas, līdz ar to lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka /Persona A/sūdzība ir noraidāma, bet Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa vecākās inspektores 2025.gada 26.maija lēmums Nr.29587000057725-2 atstājams negrozīts, turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6.1] Administratīvās atbildības likuma 5.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

Administratīvās atbildības likuma 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

[6.2] Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 178.pantu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt

izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai pa atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Iestāde neobjektīvi noskaidrojusi visus lietas apstākļus, neobjektīv novērtējusi lietā esošos pierādījumus, kā rezultātā pieņēmusi nelikumīgu un netaisnīgu lēmumu daļā pa sodu, uzliekot sūdzības iesniedzējam nepamatoti bargu administratīvo sodu. Norāda, ka lēmumā netik vērtēti atbildību mīkstinoši apstākļi, kas ietekmē sodu. Kā arī Iestāde nepamatoti atteikusies vērtēt sūdzības iesniedzēja mantisko stāvokli.

[6.3] 2015.gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.279 “Ceļu satiksmes noteikumi” 101.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, be dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 2(km/h. Ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt: motocikliem tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t un autobusiem – 90 km/h.

Ceļu satiksmes likuma 55.panta divdesmit sestā^{1} daļa noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 70 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem vieglajiem automobiļiem, ar automobiļiem, kas velk piekabi, kravas automobiļiem, autobusiem un traktoriem piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt astoņdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no 12 līdz 36 mēnešiem.

[6.4] Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, u pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Ceļu satiksmes likuma 55.panta divdesmit sestajā^{1} daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Administratīvās atbildības likuma prasībām.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi iestādes lēmuma pamatojumu kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem un sūdzībā ietvertiem argumentiem, tiesa atzīst, ka iestādes konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi.

[7] Administratīvās atbildības likuma 90.panta trešā daļa paredz, ka bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšana brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

[7.1] Tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti nekādi pierādījumi, kas pierādītu citus apstākļus, nekā tas i norādīts Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa inspektora 2025.gada 2.maija lēmumā Nr.29587000057725-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu.

[7.2] Tiesa norāda, ka konkrētajā gadījumā /Persona A/ sastādītajālēmumā Nr.29587000057725-1 pa administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu ir norādīti pārkāpuma izdarīšana apstākļi, proti, pieteicēja veiktās konkrētās darbības.

[7.3] Tiesa atzīst, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieks būtu bijis ieinteresēts nepamatot sastādīt sūdzības iesniedzējam lēmumu Nr.29587000057725-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu, kā arī pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

[7.4] Tiesai nav pamata apšaubīt Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa inspektora 2025.gada 2.maija lēmumā Nr.29587000057725-1 norādītos apstākļus, proti to, ka 2025.gada 1.maijā, plkst.20:31, Ropažu novadā, /Adrese /, ceļa zīmes Nr.519 darbības zonā, /Persona A/ vadīja motociklu HONDA, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, kuram virsū bija uzlikts Somijas republikas reģistrācijas numurs /numurs/, pa autoceļu Garkalne-Alauksts 16.km no autoceļa V75 puses apdzīvotas vietas Podkājas virzienā ar ātrumu 130 km/h pie atļauta 50 km/h. Minimālais iespējamais fiksētais braukšanas ātrums 126 km/h. Tādejādi netika ievērotas Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktā noteiktās prasības, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 55.panta divdesmit sestajā^{1} daļā. Ātrums fiksēts ar mērierīc Stalker Dual DSR Nr.DD112185.

[7.5] Tāpat tiesa nekonstatē, ka fiksējot administratīvo pārkāpumu, kā arī sastādot lēmumu Nr.29587000057725-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu, policijas

darbinieks būtu pārkāpis viņa pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tāpat arī tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņa kompetences ietvaros.

[7.6] Tāpat administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanas laikā nav konstatēti fakti, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu ieinteresēti /Persona A administratīvi sodīt.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījumā arī policijas darbiniekiem, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

[7.7] Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka nav pamata atzīt policijas darbinieka rīcību par negodprātīgu un lēmumā Nr.29587000057725-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu minētās ziņas par nepatiesām un tās apšaubīt.

[8] Tiesa uzskata, ka lietā nepastāv saprātīgas šaubas par to, ka /Persona A/lēmumā Nr.29587000057725-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu norādītajā vietā un laikā vadīja transportlīdzekli motociklu HONDA, valsts reģistrācijas numurs /numurs/, ar ātrumu 130 km/h (minimālais iespējamais fiksētais braukšanas ātrums, atrēķinot pieļaujamo radara kļūdu, ir 126 km/h) ceļa posmā, kur noteiktais atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, tādejādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktā noteiktās prasības, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 55.panta divdesmit sestajā^{1} daļā.

[9] Tiesa, izvērtējot sūdzības iesniedzēja argumentus, Iestādes lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, konstatē, ka sūdzības iesniedzējs nav ievērojis Ceļu satiksmes likuma 19.pantā noteikto pienākumu – pildīt Ceļu satiksmes likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus.

[10] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja lūgumu samazināt viņam piemēroto sodu, ņemot vērā Administratīvās atbildības likuma 20.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, tiesa konstatē, ka pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē, fiksētais braukšanas ātruma pārkāpums pārsniedz par 76 km to ātrumu, ar kuru konkrētajā vietā atļauts braukt. Tiesa norāda, ka atļautā braukšanas ātruma pārsniegšana, it īpaši, ja braukšanas ātrums pārsniegts par 76 km vietā, kur ir paaugstināta satiksmes intensitāte, ir viens no bīstamākajiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kas būtiski apdraud pārējos satiksmes dalībniekus.

Administratīvās atbildības likuma 19.pantā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu piemēro ietvaros, ko nosaka likums vai pašvaldību saistošie noteikumi, kuros paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. Nosakot administratīvā soda veidu un mēru, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pie atbildības saucamās personas personību, mantisko stāvokli, pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

[10.1] Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka Iestāde nepamatoti nav vērtējusi sūdzības iesniedzēja mantisko stāvokli, nepieprasot nepieciešamās ziņas, tiesa norāda, ka Iestādei nav pamata pieprasīt ziņas par personas mantisko stāvokli, ja šādas ziņas nav nepieciešamas, lai noteiktu, vai administratīvais pārkāpums ir noticis. Piemēram, lai noteiktu administratīvo sodu par smēķēšanu neatļautā vietā vai par maksimālā noteiktā braukšanas ātruma pārkāpšanu, nav pamata pieprasīt no personas vai no valsts reģistriem ziņas par šo personu mantisko stāvokli. Šādas darbības būtu nesamērīga iejaukšanās personas privātajā dzīvē, kā arī nepamatota personas datu apstrāde (*Autoru kolektīvs E.Danovska un G.Kūtra zin. redakcijā. Administratīvo pārkāpumu tiesības. Administratīvās atbildības likuma skaidrojumi. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2020).*

[10.2] Fiziskās personas mantisko stāvokli raksturo personas izdevumu apjoms un to veids, ienākumi personas kā nestrādājošas apgādājamās personas statuss, maznodrošinātas vai trūcīgas personas statuss, uzkrājumi un ieguldījumi, tas, vai personai pieder transportlīdzekļi, nekustamie īpašumi, kapitāldaļas kādā kapitālsabiedrībā vai cita manta, no kuras iespējams gūt ienākumus.

Līdz ar to, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzēja iesniegtie pierādījumi par viņa mantisko stāvokli, t.i. AS “Swedbank” konta izdruka par sūdzības iesniedzēja ikmēneša veiktajiem maksājumiem aizdevuma atmaksai, neatspoguļo faktisko sūdzības iesniedzēja materiālo stāvokli. Tādejādi no lietā esošajiem pierādījumiem nav iespējams gūt vispusīgu priekšstatu par sūdzības iesniedzēja kopējo mantisko stāvokli, kas ļautu izdarīt secinājumus par sūdzības iesniedzēja nespēju apmaksāt viņam uzlikto sodu.

[10.3] Tāpat tiesa nekonstatē, ka sūdzībā norādītie apstākļi, kā arī lietai pievienotie pierādījumi norādītu uz Administratīvās atbildības likuma pirmās daļas 3.punktā norādīto atbildības mīkstinošo apstākli, t.i., ka pārkāpums izdarīts stipra psihiska uzbudinājuma ietekmē vai arī smagu personisku vai ģimenes apstākļu dēļ lai būtu pamats vērtēt to kā vainu mīkstinošu apstākli.

[10.4] Bez tam, transportlīdzekļu un citu ceļu satiksmes dalībnieku kustība ir dinamisks process, kas va mainīties jebkurā brīdī, savukārt ātruma pārsniegšana var palielināt ceļu satiksmi un tās dalībnieku apdraudējuma risku. Tādējādi, pārsniedzot braukšanas ātruma ierobežojumus, tiek pārsniegta atļautā braukšanas ātruma maksimālā robeža un paaugstinās ceļu satiksmes drošības apdraudējums un ar to saistītie riski. Tādējādi ceļa posmā, kur ir noteikts atļautais braukšanas ātrums 50 km/h, braucot ar ātrumu 126 km/h var tikt radīts apdraudējums ceļa satiksmes un to dalībnieku drošībai. Turklāt likumdevējs par šādu pārkāpumu ir noteicis samērā bargu sodu, kas netieši norāda, uz to, ka šādu pārkāpumu nevar atzīt pa maznozīmīgu.

[10.5] Tiesa atzīst, ka lietā nav konstatējami no sūdzības iesniedzēja gribas neatkarīgi vai kādi citi īpaš (izņēmuma) apstākļi, kas būtu lieguši izpildīt normatīvo aktu prasības.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots – transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos Ceļu satiksmes noteikumus vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības *(skat. Satversmes tiesas 2011.gada 11.janvāra sprieduma lietā Nr.2010-40-03 9.2.punktu*).

Satversmes tiesa jau ir norādījusi, ka labums, ko sabiedrība gūst no iespējas efektīvi disciplinēt transportlīdzekļu vadītājus, izpaužas personu dzīvības un veselības aizsardzībā, kā arī sabiedriskās kārtības nodrošināšanā *(skat. Satversmes tiesas 2013.gada 28.marta spriedumu lietā Nr.2012-15-01*).

[10.6] Tādējādi, izvērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas varētu būt par pamatu sūdzības iesniedzējam piemērotā administratīvā soda grozīšanai. Savukārt sūdzības iesniedzēja vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana, pie apstākļiem, kad braukšanas ātrums pārsniegts par 76 km vietā, kur ir paaugstināta satiksmes intensitāte, kas ir viens no bīstamākajiem Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, nevar būt par pamatu, kas dotajā gadījumā ļautu samazināt piemēroto administratīvo sodu. Tāpat par Ceļu satiksmes likuma 55.panta divdesmit sestajā^{1} daļā paredzēto pārkāpumu ir noteikts piemēro gan naudas sodu, gan atņemt transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, t.i., likuma normā paredzētais naudas sods ir pamatsods, savukārt transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums konkrētajā gadījumā i papildsods, kas ir obligāti piemērojams pārkāpuma konstatācijas gadījumā, tādejādi Iestādei netiek dota rīcības brīvība konkrētajā gadījumā piemērot tikai naudas sodu.

[11] Tiesa atzīst, ka iestāde ir veikusi vispusīgu, pilnīgu un objektīvu izpēti par lietas apstākļiem to kopumā un savstarpējā sakarībā un atzinusi, ka sūdzības iesniedzēja darbībās konstatējams Ceļu satiksmes likuma 55.panta divdesmit sestās^{1} daļas pārkāpums. Savukārt sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītos argumentus, kas arī tika izvērtēti iestādes lēmumā, vērtē kā sniegtus nolūkā sūdzības iesniedzējam izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

[12] Izvērtējusi pārsūdzēto lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētā lēmuma saturs liecina par lietas faktisko apstākļu izvērtējumu, tajā skaitā par sūdzības iesniedzēja norādīto apstākļu izvērtējumu, kā arī pārsūdzētajā lēmumā norādīto motivāciju par administratīvā soda piemērošanas pamatotību un tā apmēru, kas atbilst Administratīvās atbildības likumā noteiktajiem principiem par administratīvā soda piemērošanu. Sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem apstākļiem, kuri nav tikuši vērtēti pārsūdzētajā lēmumā.

Fakts, ka sūdzības iesniedzējs par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa vecākās inspektores 2025.gada 26.maija lēmumu Nr.29587000057725-2 ar kuru atstāts negrozīts Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa inspektora 2025.gada 2.maija lēmums Nr.29587000057725-1 par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu /Persona A/.

[13] Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2025.gada 26.maija institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzēja sodīšanu par administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts

Ceļu satiksmes likuma 55.panta divdesmit sestajā[1] daļā, un tādēļ atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 227.panta pirmās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 198.pantu, 226.pantu, 227.panta pirmās daļas 1.punktu, 228.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt /Persona A/, personas kods /Personas kods/, sūdzību.

Atstāt negrozītu Ropažu novada pašvaldības policijas Stopiņu-Ropažu iecirkņa vecākās inspektores 2025.gada 26.maija lēmumu Nr.29587000057725-2.

Spriedumu var pārsūdzēt apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas tiesā (Rīgā, Abrenes ielā 8). Spriedums sastādīts un pieejams e-lietas portālā vai tiesas kancelejā 2025.gada 12.decembrī.

Tiesnese K.Maike

Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu